

عنوان مقاله:

بررسی نقش مرجعیت صادقین در انحصار برخی از روایات علوی در منابع اهل سنت

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

غلامرضا رئیسیان - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سمانه فتحی - دانشجوی دکتری گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

برخی از روایات علوی فقط در منابع اهل سنت یافت می شود. چه بسا تصور شود هیچ یک آن ها قابل اعتماد نیستند؛ زیرا در سده دوم هجری، احادیث ساختگی به معارف علوی راه یافت. یکی از مسائل فراروی پژوهشگران بی اعتمادی بدین روایات به سبب ذکر نشدن آن ها در منابع شیعی است. شاید یکی از دلایل راه نیافتن احادیث به منابع شیعی، ظهور مرجعیت صادقین ۷ برای دستیابی محدثان به میراث علوی بود و از توجه نسبت به دیگر راویان انتقال دهنده این میراث کاسته شد؛ بنابراین برخی از احادیث علوی برخی از این راویان که از سوی صادقین ۷ نقل نشده، در انحصار منابع اهل سنت باقی ماند. این نوشتار به منظور بررسی این موضوع، راویان فعال این عرصه روایی را در کوفه محیط تاثیر یافته از این مرجعیت شناسایی می کند. سپس با روش توصیفی تحلیلی منقولات این راویان را با روایات صادقین ۷ مقایسه می کند تا چگونگی اعتماد به این روایات را با نگاهی استقرایی بیابد. در آخر نیز با تحلیل اسناد و متون و گونه شناسی روایات علوی منقول از این راویان در منابع شیعه، برخورد محدثان شیعی را با آن راویان مورد سنجش قرار می دهد. نوشتار حاضر نشان داد که اشتراک محتوایی این احادیث با روایات صادقین ۷، علاوه بر اینکه هم راستایی فعالیت حدیثی آنان را با صادقین ۷ نشان می دهد، اعتماد اجمالی به دیگر احادیث علوی از این راویان را پدید می آورد و احتمال ساختگی بودن آن ها را می کاهد. همچنین این پژوهش، گرایش محدثان شیعی کوفی را به نقل روایات میراث علوی از طریق صادقین ۷ به تصویر می کشید.

کلمات کلیدی:

روایات امام علی، منابع اهل سنت، مکتب جعفری، مرجعیت علمی صادقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1500788>

